

Richter Miklós CMAS kétszoros bűvároktató vagyok, lassan 10 éve részt veszek a CMAS bűvároktatói kollégiumokon, így lehetőségem volt rálátni a jelenlegi és múltbéli szakmai munkára a szövetségen belül is. Tagadhatatlan, hogy sokkal jobban ismerem a technikai oldalt, de úgy vélem, hogy hasznos tanácsokkal, ötletekkel szolgálhatok a sportolói oldalon is. Azt gondolom, hogy **a jövőben a nagyobb siker**, eredményesség záloga a megújulásban rejlik. Fontosnak tartom az **ésszerű fiatalítást az oktatói, versenyzői és a vezetői** létszámban is. Nagyobb **hangsúlyt kell fektetni** a sportág valamint a rekreációs terület népszerűsítésére. A rekreációs területen fel kell tudnunk venni a versenyt a modernebb és korszerűbb marketing eszközöket használó versenytársainkkal szemben. Sajnos ezen a területen jelentős hátrányokat halmoztunk fel az évek alatt, ezzel teret adva a konkurenciának. Nem elég folyamatosan azt hangsúlyozni, hogy mi minőségi oktatást adunk, „bezzeg a konkurencia”. A szövetségnek jelentős erőket kell mozgósítani annak érdekében, hogy a Magyarországon meglévő bűvárszervezetek (PADI, SSI, TDI, stb.) tartsák be az előírt szabályokat, amelyeket a sportörvény előír az oktatási tevékenységet végzők számára. Lépjen fel kellő határozottsággal az állami szerveknél, ezzel segítve a feketegazdaság háttérbeszorítását. **Sajnálatos módon saját tananyagaink elavultak**, egyes képzések tekintetében hiányosak, ezen a területen kulcs kérdés a fejlesztés és fejlődés. **Nyitottnak kell lennünk** az új technikák módszerek és szakágak iránt. Egyértelművé kell tenni a Magyarországon ebben a szakágban működő sport és oktatási szervezetek számára, hogy elemi érdekük fűződik ahhoz, hogy tagjai legyenek az MBSZ-nek. **Fontos a kommunikációban kitérni arra**, hogy az MBSZ nem egyenlő a CMAS-al, így mint a más sportágaknál működő klubok, sport és oktatási szervezetek is tagjai az adott sportág országos szervezetének. **Nagyon fontosnak gondolom**, hogy a sportolói oldalon egy sportigazgató határozott útmutatással támogassa az egyesületeket. Az egyesületekkel karöltve dolgozzanak ki célokat és határozzák meg az ehhez vezető utat. Fontosnak érezném a jól behatárolt kitűzött globális célok meghatározását szakáganként, ezeket a meghatározott célokat időközönként vissza kellene mérni és megtenni az esetleges korrekciós lépéseket. Amennyiben ezek nem teljesülnek hosszútávon, annak következménye kell, hogy legyen. Egy vállalatban belül sem nézik el, ha valaki a tervek alatt teljesít hosszútávon. Sajnos, ha nincs elvárás, akkor nincs teljesítmény sem.

A 25 éves vezetői tapasztalatom azt mutatja, hogy ezek hiánya számos problémát vethetnek fel egy szervezeten belül. Az elnökség felelőssége, hogy a meghatározott célokhoz vezető utat megtalálja, ehhez párosítva a motivációs eszközöket, amellyel a célok elérhetővé válnak.